

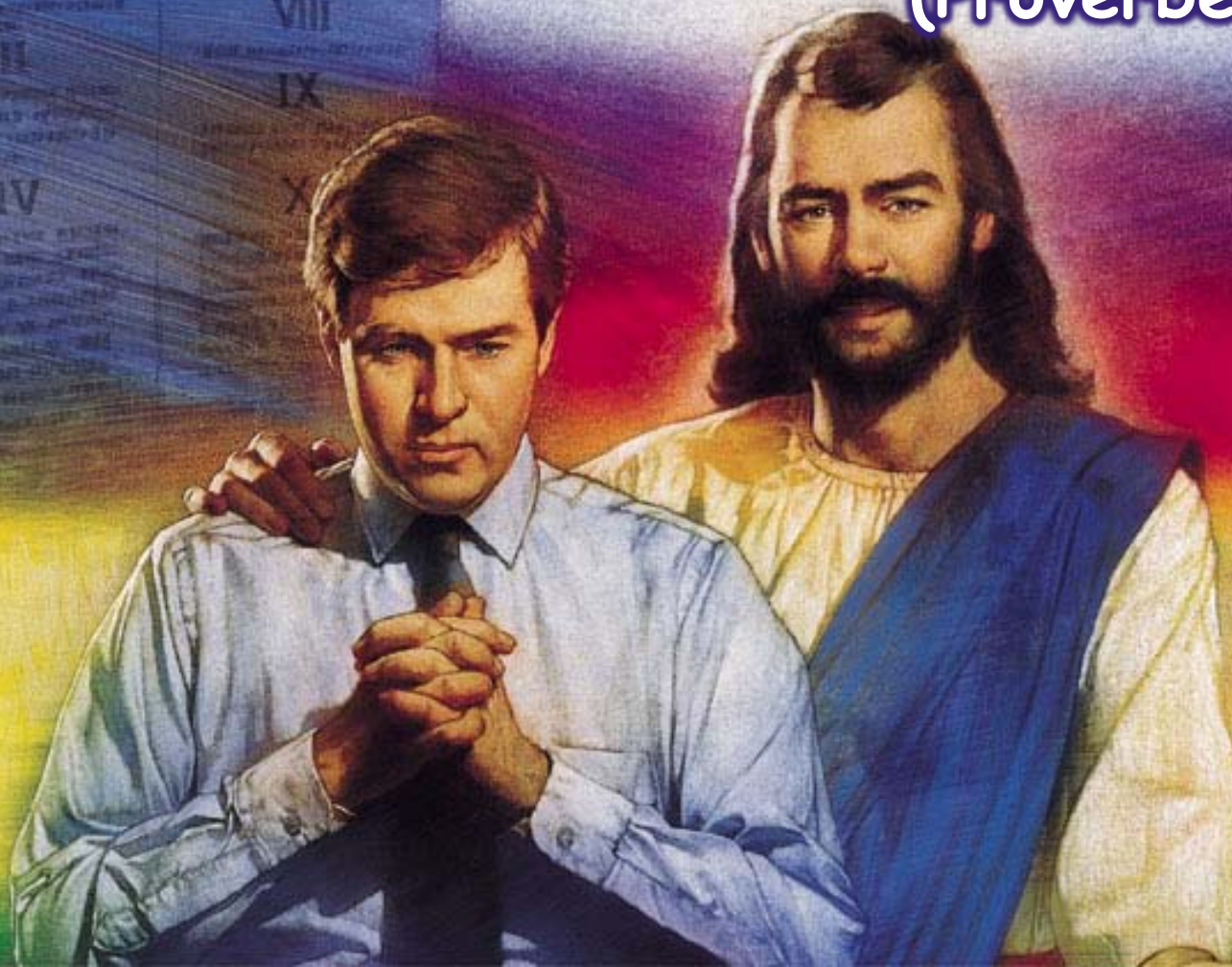
DUMNEZEUL NOSTRU IERTĂTOR

Studiul 7, pentru 16 Noiembrie 2019

„Cine își ascunde fărădelegile
nu propășește, dar cine le
mărturisește și se lasă de ele
capătă îndurare.”

(Proverbele 28:13)

După celebrarea sărbătorii Corturilor, Israel a continuat să studieze Cuvântul lui Dumnezeu.

Aceștia și-au înțeles situația. Au păcătuit și s-au pocăit.

În Neemia 9, poporul și-a mărturisit păcatele prin rugăciune și au lăudat pe Dumnezeu. Ei au recunoscut măreția lui Dumnezeu și lucrarea Sa în viețile lor.

➔ **A treia citire a Legii (v. 1-3)**

➔ **Rugăciunea de mărturisire:**

● **Lăudând pe Domnul (v. 4-8)**

● **Credințioșia lui Dumnezeu (v. 9-22)**

● **Bunătatea lui Dumnezeu (v. 23-31)**

● **Lăudând pe Dumnezeu și cereri (v. 32-38)**

A TREIA CITIRE A LEGII

„Cei ce erau din neamul lui Israel, despărțindu-se de toți străinii, au venit și și-au mărturisit păcatele lor și fărădelegile părinților lor.”

(Neemia 9:2)

Israelii voiau să se întâlnească cu Dumnezeu într-un decor intim. Astfel că străinii care trăiau în mijlocul lor nu au fost invitați.

Poporul a înțeles că suferă consecințele păcatelor împotriva lui Dumnezeu, astfel că au citit Legea a treia oară.

Nu au încercat să dea vina pe nimeni sau să se plângă de asupritori ori de lideri. Au studiat Cuvântul lui Dumnezeu cu umilință vreme de trei ore, apoi și-au mărturisit păcatele și l-au lăudat pe Dumnezeu pentru încă trei ore.

„Profetul Daniel trăgea foarte aproape de Dumnezeu când Îl căuta mărturisindu-și păcatele și umilindu-și sufletul. El nu încerca să justifice acțiunile sale sau pe cele ale poporului, ci recunoștea pe deplin călcările legii săvârșite. În dreptul lor Daniel mărturisea păcate de care el personal nu era vinovat încercând să-și determine frații să-și vadă păcatele, căutând astfel mila Domnului.”

LĂUDÂND PE DOMNUL

„Tu, Doamne, numai Tu ai făcut cerurile, cerurile cerurilor și toată oștirea lor și pământul cu tot ce este pe el, mările cu tot ce cuprind ele. Tu dai viață tuturor acestor lucruri și oștirea cerurilor se închină înaintea Ta.”

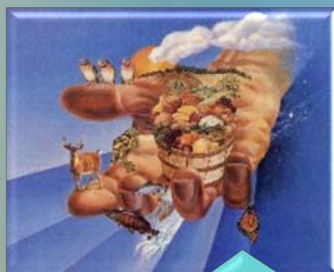
(Neemia 9:6)

După citire, leviții au lăudat pe Domnul. Apoi ei au încurajat poporul să-L binecuvânteze pe Dumnezeu și Numele Lui. Numele lui Dumnezeu este o exprimare a caracterului și a eternității Sale.

Poporul Îl lăuda prin rugăciune deoarece:

El este
Creatorul a
toate

El este
susținătorul
vieții

El i-a ales ca
popor al
Său

El le-a dat
țara
Canaanului

El este
credincios
promisiunilor
Sale

„Dar puterea, energia Sa, este **încă exercitată** în **menținerea lucrărilor creațiunii** Sale. Inima bate **și respirația își urmează** cursul nu pentru **că** mecanismul ce a fost pus **odată** în **mișcare continuă să acționeze** prin propria sa energie, ci fiecare **respirație și** fiecare **pulsație** a inimii sunt o **dovadă** a grijii Aceluia în care „avem **viața, mișcarea și ființa**”. (Faptele Apostolilor 17, 28.)”

E.G.W. (Patriarhi și profeți, pag. 115)

CREDESCIUNEA SAU ALE DUMNEZEU

„În îndurarea Ta fără margini, nu i-ai părăsit în pustie și stâlpul de nor n-a încetat să-i călăuzească ziua pe drum, nici stâlpul de foc să le lumineze noaptea drumul pe care aveau să-l urmeze.” (Neemia 9:19)

După slăvirea lui Dumnezeu, poporul și-a amintit cum Dumnezeu i-a fost credincios lui Israel în pustie.

Dumnezeu i-a salvat de Egipt, i-a ghidat cu nor și stâlp de foc, le-a dat legi drepte și Sabatul, i-a hrănit cu pâine din cer, le-a dat apă și le-a protejat hainele și picioarele.

Cu toate acestea, poporul era arogant, au devenit încăpățânați, nu s-au supus Poruncilor, au vrut să se reîntoarcă în Egipt și și-au făcut un vițel de aur la care să se închine.

Dumnezeu nu i-a părăsit nici după toate acestea. Credinț�ia și mila lui nu ne va părăsi niciodată.

„Consemnarea **lucrărilor** lui Dumnezeu în ceea ce **privește rătăcirea** pribegilor înainte **și** înapoi, expunerea acestora la foame, sete **și oboseală**, precum **și** frapantele **manifestări** ale puterii Sale pentru alinare sunt **țesute** cu avertismente **și instrucțiuni** pentru poporul **Său** din veacul acesta. Variatele **experiențe** ale evreilor au fost o **școală** care **să-i pregătească** pentru **țara** lor **promisă**, Canaan. Dumnezeu va face pe copii **Săi** în aceste zile **să revadă** cu o **inimă umilă și** cu un spirit de **învățare**, **încercările** prin care Israelul din vechime a trecut, astfel încât **și** ei **să** fie **instruiți** în **pregătirea** lor pentru Canaanul ceresc.”

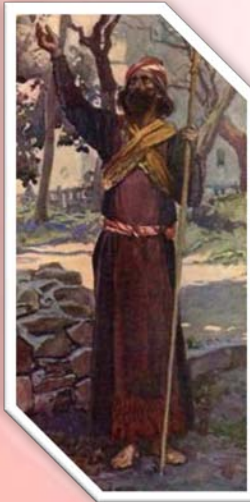
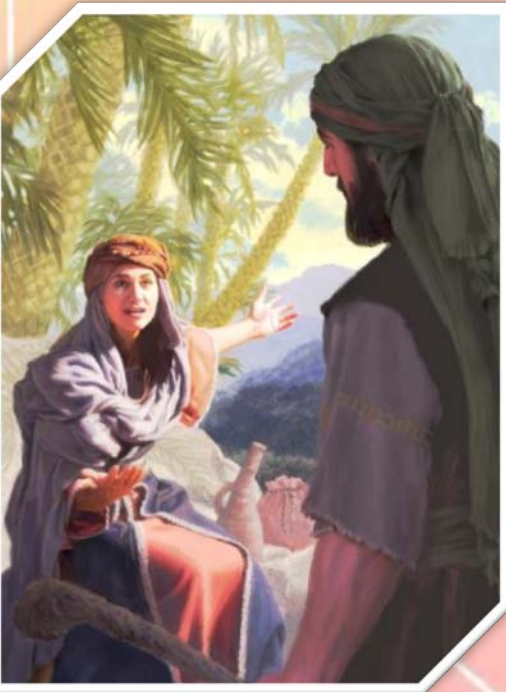
BUNĂTATEA LUI DUMNEZEU

„...au mâncat, s-au săturat, s-au îngrășat și au trăit în desfătări, prin bunătatea Ta cea mare.”
(Neemia 9:25)

Dumnezeu este bun. El a dat israeliților țara Canaan și ei s-au putut bucura de case deja construite și pământuri deja cultivate. Însă ei nu au manifestat bunătate în schimb.

În trista perioadă a judecătorilor, Israel oscila între pocăință și necredincioșie. Mai târziu chiar au respins și ucis pe profeții trimiși de Dumnezeu.

„Dar, în marea Ta îndurare, nu i-ai nimicit și nu i-ai părăsit, căci Tu ești un Dumnezeu milostiv și îndurător.”
(Neemia 9:31)

Dumnezeu este mereu dispus să ne asculte confesiunile, fructele pocăinței. El ne socotește neprihăniți datorită bunătății Sale.

E.G.W. (Harul minunat al lui Dumnezeu, 11 Mai)

„Domnul **cere ca noi să ne mărturisim păcatele și să ne smerim inimile** înaintea Lui; dar în **același timp, noi trebuie să** avem încredere în El ca într-**un Tată** tandru care nu îi **va părăsi pe cei ce se** încred în El... Dumnezeu nu **renunță** la noi **din cauza păcatului nostru. Putem face greșeli, și-l putem mâhni Spiritul; dar dacă ne pocăim și** venim înaintea Lui cu inimi **ispășite, El nu ne va îndepărta.**”

LĂUDÂND PE DUMNEZEU ȘI CERERI

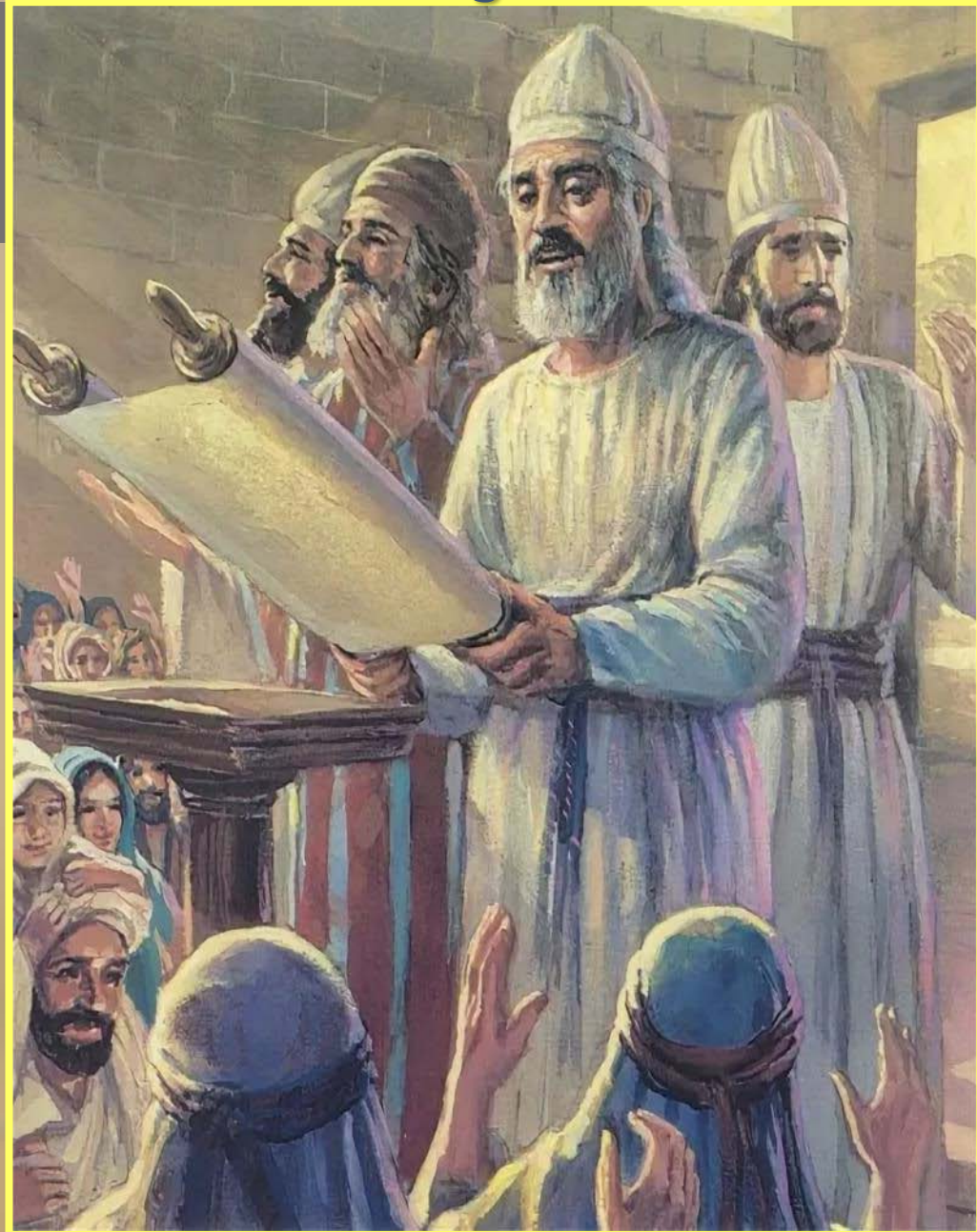
**„Tu ai fost drept în tot ce ni s-a
întâmpat, căci Te-ai arătat
credincios, iar noi am făcut rău.”
(Neemia 9:33)**

Leviții au mărturisit păcatele
poporului împotriva lui Dumnezeu
în pofida bunătății Sale. Ei au
recunoscut că meritau să suporte
consecințele păcatelor lor.

Au lăudat pe Domnul căci El este
mare, puternic, înficoșător și
credincios.

Ei I-au spus Domnului și asupra
ce le-au suferit în țara pe care
Dumnezeu le-a dat-o.

Ei au căutat adăpost în Harul
nemeritat al Domnului și i-au cerut
să lucreze în favoarea lor. Ei au făcut
o promisiune înaintea Lui.

„După ce cântarea de laudă s-a sfârșit, conducătorii adunării au povestit istoria lui Israel, arătând cât de mare fusese bunătatea lui Dumnezeu față de ei și cât de grozavă fusese nerecunoștința lor. Apoi, întreaga adunare s-a legat prin legământ să păzească toate poruncile lui Dumnezeu. Ei suferiseră pedeapsa pentru păcatele lor; acum au recunoscut dreptatea procedeeilor lui Dumnezeu cu ei și au promis solemn să asculte de Legea Sa. Și pentru ca să fie un legământ sigur și să fie păstrat într-o formă permanentă, ca o amintire a obligației pe care și-o asumaseră, a fost scris, iar preoții, leviții și căpeteniile l-au semnat. El urma să fie un amintitor al datoriei și o barieră împotriva ispitei.”

„Va fi o scenă mult plăcută pentru Dumnezeu și îngerii dacă următorii Lui declarați ai acestei generații s-ar uni, precum Israel din vechime (cu referință în special la redeșteptarea din zilele lui Neemia) într-un jurământ solemn prin care „să păzească și să împlinească toate poruncile Domnului, Stăpânului nostru, orânduiriile și legile Lui.”